ULMAŅLAIKU LIMBAŽI

1934.gads

Lielā krīze un lielā politika

1933.gadam noslēdzoties visa Rietumu pasaule, Latvija kā tās daļa un Limbaži kā daļa no Latvijas atradās Lielās ekonomiskās krīzes sastingumā. Galvenais Limbažu uzņēmums - cepuru fabrika, noslēdza gadu ar 6911 latu zaudējumiem, kas gan bija krietni labāk nekā gadu iepriekš, tomēr neļāva cerēt uz labāku nākotni. Limbažu pilsētas parasti sabalansētajā budžetā veidojās 2154 latu deficīts, galvenokārt sakarā ar nenomaksātajiem pilsētas nodokļiem, ko pēc gada nācās atlaist, daudzu pilsētnieku galējās mazturības dēļ. Pabalstus trūcīgām ģimenēm izsniedza tikai atsevišķos gadījumos un pārtikas paciņu veidā. Pilsēta sāka zaudēt vairākus desmitus iedzīvotāju gadā sakarā ar migrāciju uz galvaspilsētu un apkārtnes pagastiem, jebkāda darba meklēšanas nolūkos. Dzīve Limbažos turpinājās vecajās sliedēs vienīgi pateicoties iedzīvotāju pieticībai un vietējās saimniecības ciešajai saistībai ar novada zemnieku vajadzībām. Lielais bezdarbnieku un neapmierināto skaits veicināja politiskās dzīves sakaršanu. Klāt pie sociāldemokrātiem un Zemnieku savienības Limbažu novadā ar 1931.gada vēlēšanām bija nācis Demokrātiskais centrs ar Latvijas politikas galveno dāmu Bertu Pīpiņu priekšgalā un Ādolfa Bļodnieka Jaunsaimnieku, jeb tautā iedēvēto ''sīkbļodnieku'', partija. 1933.gada rudenī Limbažos sāka aktīvu aģitāciju arī no Valmieras iebraukušie pērkonkrustieši ar to aicinājumiem dalīt cilvēkus pēc tautības un lietot vardarbību.

Cepuru fabrika - galvenais Limbažu uzņēmums.

Kā atklāja šie un citi politikas censoņi, Limbažos pēc viņiem nebija īpašas vajadzības. Pilsētā vispirms balsoja par pašvaldību sarakstiem, izvērtējot tajos pārstāvētos vietējos ļaudis, un tikai tad domāja par Saeimu. 1934.gada sākumā trīs ietekmīgākās Limbažu politikas ''listes'' vēl no 1931.gada vēlēšanu laikiem bija Apvienoto pilsoņu, Namsaimnieku un Strādniecības saraksti, bet par pilsētas galvu Limbažos jau ilgus gadus bija Apvienoto pilsoņu līderis, advokāts, Braslas elektrostacijas pārstāvis un aktīvs brīvprātīgais ugunsdzēsējs Gastons Prange. Par partiju dzīvi 1934.gada pirmajos mēnešos limbažniekiem atgādināja gan Demokrātiskā centra sapulce ar pašas Pīpiņas kundzes piedalīšanos, gan Zemnieku savienības rīkota loterija, gan 18.februārī sarīkotā sociāldemokrātu tautas sapulce sakarā ar gaidāmo nobalsošanu par vecuma pensiju ieviešanu, kas izrādījās neveiksmīga. Arī pilsētas aizsargiem bija savi lielie svētki, 17.martā atzīmējot Valmieras aizsargu pulka 15.gadadienu. Par spīti visiem politiskajiem vārdiem un darbiem, Limbažos to dēļ nestrīdējās un nekāvās. Tuvākā vieta, kur meklēt partiju kašķus līdz pat roku pielikšanai, bija Puikule vai Dikļi.

Speciālizlaidums NR.2 Limbažu muzeja izdevums. Jura Pavloviča sastādīšanā.

Pilsētas ainava

1934.gada sākumā Limbaži dzīvoja krietni tālu no lielās pasaules notikumiem, ja neskaita aizvien dzīvākās runas par Rūjienas dzelzceļa būvi. Sāksim ar lielisku pilsētas savrupās dzīves piemēru. 1933.gadam noslēdzoties Limbažus pārlidoja deviņas armijas lidmašīnas, divām nosēžoties uz Lielezera ledus. Visa pilsēta ar saucieniem ''Cukurs lido'', sakarā ar tikko noslēgušos Gambijas lidojumu, metās uz aizsalušo ezeru. Īpašs pārsteigums tas bija skolas bērniem, daudzi no kuriem lidmašīnu tuvumā tā īsti nebija redzējuši. Limbažu skolas, veikali, iestādes un slimnīca tobrīd nebija ne ar ko sliktākas kā lielākajā daļā Latvijas ārpus lielpilsētām, taču trūka satiksmes un sakaru ceļu, pa kuriem pasaules jaunumi nonāktu Limbažos tūlīt pēc notikuma brīža. Pilsētā bija ļoti laba Saviesīgās biedrības Sporta sekcijas futbola komanda, kas regulāri uzvarēja pretiniekus un kurai sākot no maija priekšā stāvēja izcili veiksmīga 1934.gada spēļu sezona. Limbažu teātra izrādes cienīja un vēlējās redzēt visā apriņķī, par skeptiskie un augstprātīgie Valmieras preses teātra kritiķi, kas smagi nosodīja vismaz pusi redzēto izrāžu, atrada daudz labu vārdu limbažnieku teātra spēles novērtējumam. 1934.gads izrādījās par vienu no Limbažu teātra popularitātes virsotnēm, iestudējot 1933.gada latviešu literatūras sensācijas, Viļa Lāča romāna ''Zvejnieka dēls'' dramatizējumu. Saviesīgā biedrība, ko no 1926.gada vadīja pilsētas ārsts Dāvids Kessels, regulāri organizēja izglītojošus un izklaides pasākumus.

Pagaidu kinoteātris ''Stars'' parka koka paviljonā tika uzskatīts par zema līmeņa izklaides vietu, ko cienījami ļaudis apmeklēja tikai nacionālo un īpašas sensācijas filmu izrādes laikā. Pēdējais lielākais notikums novada kultūras dzīvē bija Friča Bārdas pieminekļa atklāšana Umurgas kapsētā 1933.gada 2.jūlijā ar Zentas Mauriņas un izglītības ministra piedalīšanos. 1934.gadā Limbažiem bija visi nepieciešamie aizmetņi, no kuriem sākt uzplaukumu, taču nebija nepieciešamo resursu. Ja neskaita nesen ievilkto elektrību, dzīve turpināja ritēt kā 1914.gadā. Pilsētas dzīves un iztikas centrā joprojām bija regulārās tirgus dienas un gadatirgi un Limbažu veikalu un traktieru īpašnieki atradās atkarībā no tirdzinieku ierašanās vai palikšanas mājās. Ielu bruģis vairs nederēja automašīnu satiksmei un dažviet applūda lietus laikā. Pilsētas viesi bija retums un tiem pietika ar 14 istabām divās pilsētas viesnīcās pie parka. Limbažiem, tāpat kā daudzām Latvijas pilsētām, steidzīgi bija vajadzīgas pozitīvas pārmaiņas, taču šoreiz tām bija lemts notikt.

1934.gadā atgūtais Ķezberkalns.

Sludinājumi

Limbažu muzejā

no 2020.gada 3.jūnija jauna izstāde!

"Rotaļlietas"

ULMAŅLAIKU LIMBAŽI - 1934.gads

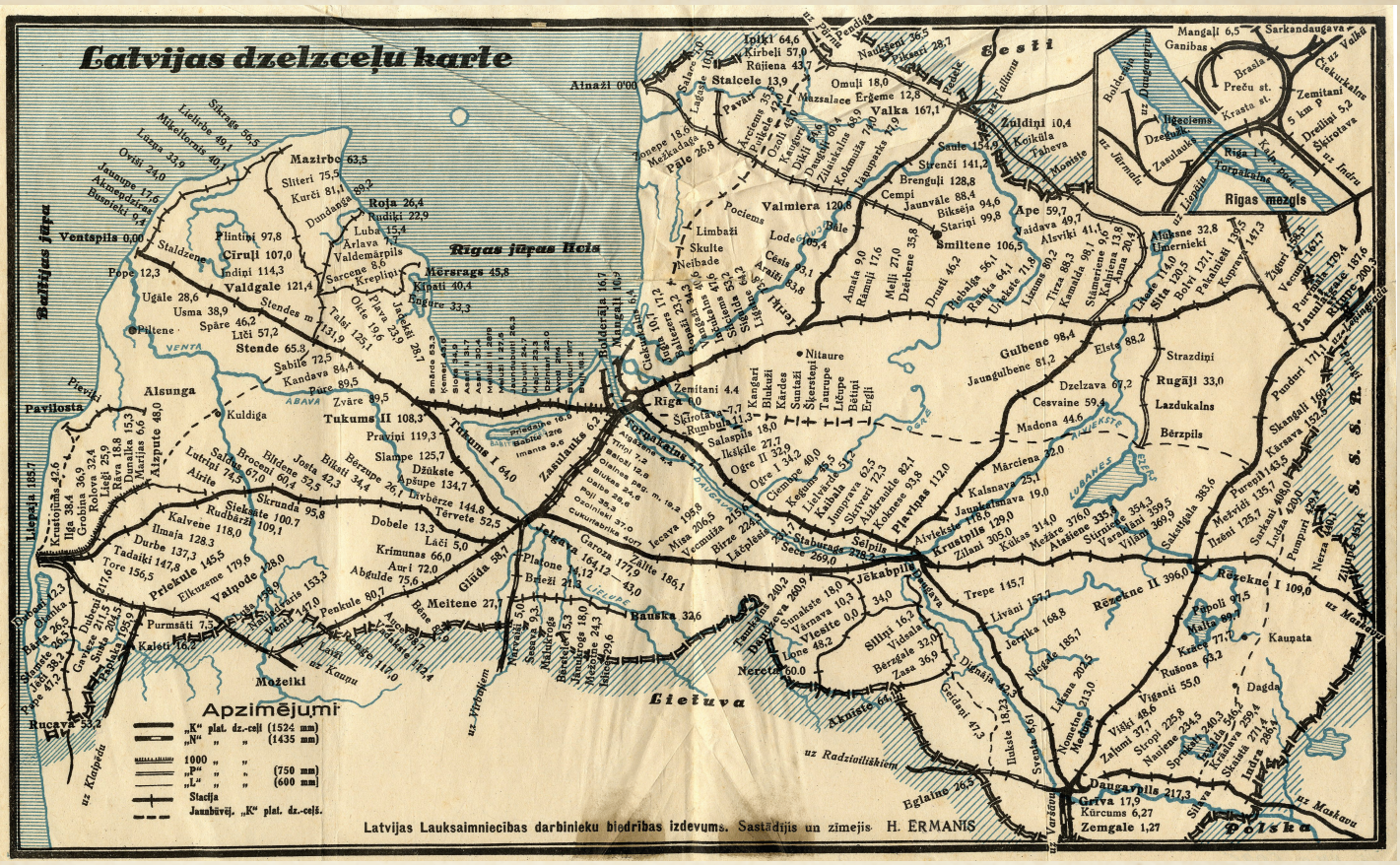

Rūjienas dzelzceļš

Sākot ar 1929.gadu bija uzsākti dzelzceļa būvdarbi ar nolūku savienot Rīgu un Rūjienu, nodrošinot papildus attīstības iespējas plašiem apvidiem Vidzemē. Celtniecību aizkavēja ekonomiskā krīze, taču ar 1933.gadu darbi atsākās un noritēja ļoti aktīvi. Galvenā problēma dzelzceļa trases izveidē - izturīgs tilts pār Gauju pie Carnikavas, bija atrisināta 1934.gada 24.janvārī, pēc trīs gadus ilgušas celtniecības. Tilts bija izmaksājis 1110000 latu jeb divpadsmit Limbažu pilsētas gada budžetus un bija nopietnākais Latvijas Republikas ieguldījums Limbažu novada nākotnē. No šī brīža sliežu likšana Limbažu virzienā bija tikai finansēto darba apjomu jautājums. Dzelzceļa uzbēruma un sliežu likšanas darbos iztiku pelnīja kā apkārtnes zemnieki, tā arī 150 - 250 bezdarbnieki. Kad pavasarī būvdarbi sāka tuvoties Limbažiem, no krīzes cietušie lauku un pilsētas ļaudis beidzot atrada kaut īslaicīgas, bet pietiekami labi apmaksātas darba vietas zemes darbos starp Carnikavu un Aloju, un Limbažu saimnieciskā dzīve sāka uzlaboties pirmo reizi pēc trīs gadu bezcerības. Līdz ar vasaras iestāšanos sākotnējā sliežu līnija jau bija izlikta gandrīz līdz Limbažiem. Rūjienas dzelzceļa būve bija nacionāla mēroga projekts, ko iespēju robežās centās paveikt pašu spēkiem.

Liepājas un Daugavpils dzelzceļa darbnīcās janvārī pabeidza izgatavot Rūjienas līnijai paredzētās lokomotīves, kas bija speciāli piemērotas iekšējās dzelzceļa līnijas ierobežotajām prasībām. Dzelzceļš bija tikai daļa no Limbažu satiksmes tīkla labiekārtošanas. Rīgu un Limbažus savienoja Pasta un telegrāfa departamenta autobusu līnija, kas pēc vajadzības uzņēma arī pasažierus. Šie autobusi bija ar vājiem dzinējiem un slikti piemēroti lauku ceļiem, tādēļ 1934.gada februārī fabrika VEF īpaša pasūtījuma kārtā izgatavoja krietni labāku autotransportu četriem speciālajiem pasta maršrutiem. Limbažu - Valmieras ceļš līdz pat neatkarības zaudēšanai bija tik nepiemērots, ka 1934 - 1935.gadā apriņķa lietu kārtošanai Valmierā devās uz Inčukalnu vai Cēsīm, kur sēdās vilcienā. Bez pasta autobusiem limbažniekus pārvadāja vietējā uzņēmēja P.Ķeguma autotransports, biļete līdz Inčukalnam maksāja 2,50 Ls. Ceļu tīkla problēma bija galvenais šķērslis Limbažu pārtapšanai par pilnvērtīgu sava novada centru un dzelzceļš kļuva par tās pirmo risinājumu.

Speciālizlaidums NR.2 Limbažu muzeja izdevums. Jura Pavloviča sastādīšanā.

Apvērsums

Neskaitāmi tūkstoši spalvu lauztas un miljoniem vārdu mesti ar nolūku pierādīt noteiktu politisko taisnību par 1934.gada 15.maija notikumiem. Mūsu uzdevums nav to darīt, tādēļ iesakām lasītājiem patiesības meklēšanas nolūkā griezties pie pēdējos pārdesmit gados tapušiem vēsturnieku pētījumiem. Ministru prezidents Kārlis Ulmanis un viņa domubiedri naktī no 15. uz 16.maiju pārņēma varu valstī kā aiz personiskiem, tā idejiskiem un politiskiem iemesliem, taču Limbažu pilsētai un novadam ar šo lēmumu pieņemšanu nebija nekāda sakara. Cik noprotams, daži Limbažu aizsargi 17.maijā ieradās Valmierā, kur pievienojās 150 Valmieras aizsargu pulka locekļiem un kopā ar viņiem izbrauca uz Rīgu, lai vairākas dienas veiktu patrulēšanu galvaspilsētā. No varas pārņemšanas viedokļa 15.maija bija aizsargu veikts pasākums, armijas un ģenerāļa Baloža dalība izpaudās neitralitātes ieturēšanā. Ar Ulmaņlaiku sākumu aizsargi, arī Limbažos pārstāj būt sabiedriska organizācija, viņi ir daļa no varas struktūras. Ārpus Rīgas pirmie jaunā režīma pasākumi izpaudās partiju, preses un biedrību aizliegumos, kam sekoja pašvaldību vadītāju nomaiņa. Limbažu pilsētas ilggadējais galva Gastons Prange 30.maijā tika atcelts no amata ar iekšlietu ministra pavēli. Viņa vietā nāca pilsētas ārsts Dāvids Kessels, kura sabiedriskā darbinieka talantam traucēja pārmērīga aizrautība un pārcilvēciskas ambīcijas. Par pilsētas valdes locekļiem 9. jūnijā iecēla Pēteri Džindžu un Mārtiņu Franci. Nākamā amatu rotācija notiek 24.jūlijā, kad Cēsu apriņķa priekšnieks Jānis Štuceris kļūst par Valmieras apriņķa Limbažu policijas iecirkņa priekšnieku. Pazemināšana amatā par vienu pakāpi ir nepatīkama lieta un Štucera kungs turpmāk mēģina to kompensēt kā otrais cilvēks Limbažu sabiedrībā pēc daktera Kessela.

Aizsargu un pilsētas iedzīvotāju gājiens Baumaņu Kārļa laukumā

Visbeidzot septembra vidū notiek pārbīdes apriņķa aizsargu amatos un par Limbažu aizsargu bataljona komandieri kļūst maiznieku meistars un rezerves virsleitnants Jānis Zeidmanis. Par to skaļi nerunā, taču samērā plašs un pietiekami aktīvs sabiedrības slānis nu ir atstumts no pilsētas sabiedriskās dzīves un vara un ietekme nodota tiem, ko drīz sāk dēvēt par ''ulmaniešiem''. Daudzos gadījumos cilvēki ir ieskaitīti jaunajam režīmam nevēlamu personu skaitā tīri privātu iemeslu dēļ. 1934.gada 22.jūnijā notikušais Ulmaņa goda vārtu ceļojums uz Valmieru un Cēsīm bija iespaidīgs, taču slēpa apspiestas pretrunas, kas nāca gaismā jau 1940.gadā.

Runas vīri - sēž G.Prange (otrais) un D.Kessels (trešais).

Sludinājumi

Vecais ugunsdzēsēju depo darba laiks:

Trešdienās, ceturdienās, piektdienās 13:00-17:00
Sestdienās 11.00-17.00
Svētdienās 11.00-15.00
Pirmdienās, otrdienās SLĒGTS
Citā laikā, ar iepriekšēju pieteikšanos!

Speciālizlaidums NR.2 Limbažu muzeja izdevums. Jura Pavloviča sastādīšanā.

ULMAŅLAIKU LIMBAŽI - 1934.gads

Dažādu nejauku slimību lielākas vai mazākas epidēmijas trīsdesmitajos gados bija parasta lieta. 1934.gada aprīlī un maijā Valmieras apriņķa skolas cieta no masalām, difterijas un šarlaka, taču, kā parasti, saslimšana mazinājās, iestājoties vasarai. 8.jūnijā jaunais pilsētas galva D.Kessels ierodas Rīgā, kur pasniedz Ulmanim 38 Limbažu organizāciju uzticības apliecinājumu. Turpmākie valsts mēroga Tautas Vadoņa godināšanas pasākumi paiet Limbažiem garām, jo Ulmanis aizbrauc vispirms uz Madonu, bet pēc tam Cēsīm un Valmieru, izmantojot dzelzceļu. Skolās sākas ''sēnalu literatūras'' likvidācijas kampaņa un Limbažu pamatskola un ģimnāzija katra samazina savus grāmatu fondus par aptuveni 200 darbiem jaunajam laikam nevajadzīgas literatūras. Jūnijā Limbažu skautu vienība izdod ilustrētu tūrisma prospektu ''Limbaži aicina'' - pirmo gaidāmās tūrisma veicināšanas kampaņas pazīmi. Novadā apspriež Rīgas piedāvājumu apmainīt trīs Limbažu apkārtnes ezerus pret valsts Baltezeru, taču darījums izjūk. Veiksmīgāk ir ar Rīgas pilsētas piekrišanu atvēlēt Limbažiem Pilsmuižas Ķezberkalnu, ko Limbaži gada beigās savukārt nodod vietējo pašvaldību Veselības aizsardzības savienībai, kas plāno tur būvēt jauno Limbažu slimnīcu.

Vasaras laikā

29.jūlijā Limbažos pienāk liela svētku diena - Saviesīgās biedrības 50 gadu. Limbažu galvenā organizācija tiek suminēta ar grāmatu par tās īsu vēsturi, pilsētā notiek svinīgs dievkalpojums un dzied desmit apkārtnes kori ar kopumā 400 dalībniekiem. Kā svētku kulminācija ir paredzēta aizsargu aviācijas lidmašīnu nosēšanās un lidojumi ar pasažieriem ap Limbažiem, diemžēl netiek atrasts pietiekami drošs pagaidu lidlauks. Pa to laiku Limbažu futbola komanda - viena no 15 komandām Vidzemes apgabala futbola savienībā, gūst uzvaru pēc uzvaras, apstiprinot savu reputāciju.

26.augustā caur Limbažiem izbrauc neatkarības gadu līdz šim lielāko auto un moto ātruma sacīkšu dalībnieki. Pa Vidzemes ceļiem, kur reti kurš tā laika auto sasniedz vairāk par 30 kilometriem stundā un ass lūzums ir parasta lieta, rīdzinieku motocikli todien brauc ar 45 kilometriem stundā, bet pāris autobraucēji pārsniedz 60 kilometru robežu. Sākoties rudenim, avīzes raksta par limbažnieka Hugo Rozenšteina veiksmīgo karjeru - 13.septembrī viņš tiek iecelts par armijas štāba priekšnieka pirmo palīgu. Taču tad jau ir pienācis 1934.gada galvenais notikums Limbažos.

Speciālizlaidums NR.2 Limbažu muzeja izdevums. Jura Pavloviča sastādīšanā.

Pirmais vilciens

1934.gada 15.septembrī 6.40 no rīta no galvaspilsētas stacijas izbrauc pirmais vilciens Rīga - Limbaži. Tā pasažieru skaitā ir iekšlietu ministrs V.Gulbis un satiksmes ministrs B.Einbergs. Pagaidām pabeigta vienīgi sliežu līnija līdz Limbažiem un ceļa iekārtošanas darbi satiksmes atklāšanai vēl turpinās. Augstie viesi patiesībā ierodas uz pasākumu, kur dzelzceļš ir tikai galvenais no eksponātiem. Tai pašā dienā tiek svinīgi atklāta Limbažu novada Pirmā lauksaimniecības - rūpniecības izstāde. Neatkarības gados šāda mēroga vietējo sasniegumu demonstrācija Vidzemes piejūras novadā vēl nav notikusi. Izstādi organizē Limbažu lauksaimniecības biedrība, savācot pie nākamās stacijas vietas ierīkotajā pagaidu laukumā visus apkārtnes zemnieku ražojumus. Galveno godalgu saņem Umurgas mājturības veicināšanas biedrība. Izstādē iesaistījušies arī nedaudzie vietējie uzņēmēji, ieskaitot lielāko - Limbažu cepuru fabriku, kas tikko oficiāli pārdēvēta par Beļģijas sabiedrību "Limbažu platmaļu fabrika". Pie izstādes ieejas tiek celti galvenie goda vārti augsto viesu uzņemšanai. Desmitos no rīta abi ministri ierodas Limbažos un viņiem un pārējiem par godu notiek, domājams, lielākā svinīgā sagaidīšana, ko Limbaži jebkad redzējuši. Svētkos piedalās armijas orķestris, aizsargu vienības un pilsētas organizācijas. svinības turpinās līdz sešiem vakarā ar banketu Saviesīgās biedrības zālē.

Limbažu un apkārtnes pilsoņiem!

15. septembrī š. g. pl. 10 rītā pienāks Limbažos

PIRMAIS VILCIENS

ar valdības pārstāvjiem, kuru sagaidīšanā pilsoņi tiek uzaicināti sapulcēties Limbažu stacijas laukumā plkst. 9.30.

Pilsētas valde.

Limbažos, 1934. g. 14. septembrī.

Pirmā Limbažu apgabala lauksaimniecības - rūpniecības izstāde pie dzelzceļa , ko organizē vietējā lauksaimniecības biedrība

Nepamanīts palika pirmais dzelzceļa veicinātais saimnieciskais pasākums - īpaši vērtīgu zirgu iepirkšana armijas vajadzībām. 15.septembris bija lūzuma brīdis Limbažu jaunāko laiku vēsturē. Moderna transporta līnija sasaistīja agrāk nomaļo mazpilsētu ar Rīgu, nodrošinot kravu un pasažieru pārvadāšanu gandrīz jebkuros laika apstākļos. Lauksaimniecības izstāde demonstrēja novada produktus un ražojumus, kas agrāk nonāca tirgū par vēlu pārvadāšanas grūtību dēļ, taču tagad varēja sasniegt Rīgu dažu stundu laikā. Limbažu stacijas kompleksa izbūves pabeigšanai bija vajadzīgi vēl divarpus gadi, taču darbs bija sācies un tā beigas redzamas. Lietišķiem ļaudīm no Rīgas nu nebija šķēršļu ātri ierasties Limbažos darījumu kārtošanai. Saimniecības uzplaukums tagad bija vairs tikai laika jautājums.

Stacijas atklāšana

Cilvēkiem, kas pazīst ceļu stāvokli Vidzemē šodien, daudzus gadu desmitus vēlāk, tiešām būs grūti saprast, ka mierīgi aizbraukt no Limbažiem uz Valmieru bija iespējams tikai jauki sausā laikā vasarā. Te jums būs pamācošs piemērs no 1934.gada. 17.oktobra rītā Valmieras Ziemeļlatvijas teātra aktieri devās uz mājām pēc viesizrādēm Limbažos ar smago automašīnu, jo autobusi toreiz vēl bija liels retums un galvenokārt tika lietoti lielās pilsētās. Trīs kilometrus no Limbažiem mašīnai pārlūza ass, kā liekas, gan ceļa grambu gan arī sliktās konstrukcijas dēļ. Straujas sasvēršanās laikā vairāki kravas kastē sēdošie aktieri tika izsviesti uz ceļa, taču, par laimi, tika cauri ar nobrāzumiem, ko toreiz par ievainojumiem neuzskatīja. Tikai ņemot vērā šādus atgadījumus var saprast limbažnieku sajūsmu brīdī, kad beidzās tā saucamā dzelzceļa balastēšana un varēja sākties regulāra satiksme ar Rīgu. Pirmais reisa vilciens izbrauca no Rīgas uz Limbažiem 4.novembra rītā. Ja neskaita kravas vilcienus, katru dienu bija paredzēti divi - rīta un vakara pasažieru reisi, kas ilga trīs - četras stundas, jo noteiktais ātrums nepārsniedza 40 kilometrus stundā, lai arī tā palielināšanu sāka prasīt pirmajos mēnešos pēc atklāšanas. Iespēju nokļūt uz Rīgu ar vilcienu jau pirmajā dienā izmantoja 120 Limbažu iedzīvotāju. Iekāpšana sākotnēji bija ļoti neērta lieta. Stacija un pat perons vēl nebija izbūvēti. Vilciens Limbažos piestāja pie būvgružu kaudzēm, ko tumsā apgaismoja pāris lampiņas. Uz sūdzībām par nosmērētām drēbēm dzelzceļnieki pamatoti atbildēja ar paskaidrojumu, ka staciju vēl tikai būvēs. Daudz svarīgāka par iespēju redzēt Rīgu bija simtiem zemnieku ierašanās Limbažos dienās, kad ieradās vilcienu sastāvi, kas pieņēma kokmateriālu vai eksporta mājlopu kravas.

Goda vārti pirmajam vilcienam.

Limbažu ielas 1934.gada novembrī - decembrī atdzīvojās kā gadatirgu laikā un veikalnieki sāka saņemt sen neredzētu peļņu, ko, pēc profesionāla paraduma, turpināja dēvēt par pieticīgu. Dzelzceļa būvētāji pārstāja vadāt palīgstrādniekus no Rīgas, izmantojot vietējo darbaspēku un jau gada pašās beigās tika atzīts, ka brīvu darba roku Limbažos vairs nav. Vairākus gadus ilgušais krīzes bezdarba posts bija beidzies. Limbažos apmetās uz dzīvi jauni pilsētas sabiedrības locekļi - dzelzceļa stacijas personāls. Laikmetu grieži bija sākušies.

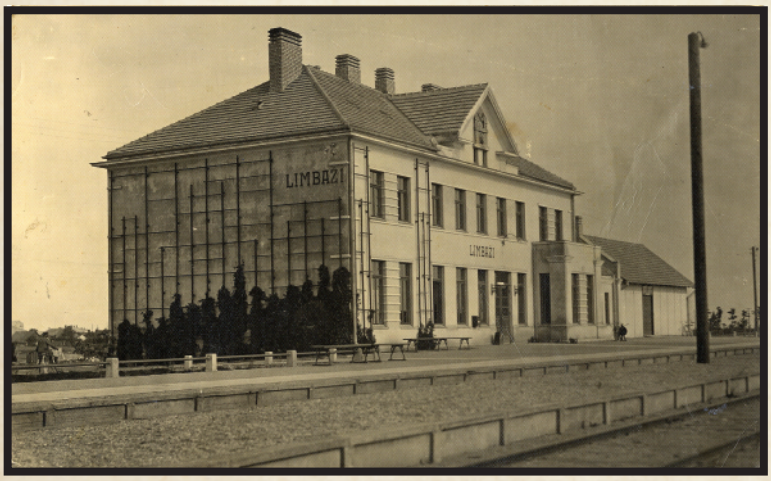

Sludinājumi

Limbažu muzejs
darba laiks:

Trešdienās, ceturdienās, piektdienās
10:00-18:00
Sestdienās, svētdienās 11.00-17.00
Pirmdienās, otrdienās SLĒGTS
Citā laikā, ar iepriekšēju pieteikšanos!

Skolas

Pirms pieminam labo, mazliet jārunā par nepatīkamo. Satiksmes atklāšana nozīmēja, ka uz Limbažiem tagad varēja ierasties arī Rīgas kungi, kas 6.novembrī noturēja šeit pirmo izbrauciena apgabaltiesas sesiju. Galvenā tiesu lieta bija nelaiķa mājsaimnieka Jāņa Štrauberga vekseļa viltojums par 20 tūkstošiem latu. Parādzīmju jeb vekseļu izrakstīšanas trakums bija Latvijas parlamentārā perioda īpatnība un tā apkarošanu var pieskaitīt Ulmaņlaiku labajiem darbiem. Noziegumā apsūdzētā nelaiķa saimniecības vadītāja galu galā saņēma trīs mēnešu cietumsodu.

Ādams Reimanis ģimnāzijas audzēkņu vidū.

30.novembrī Limbažos aizvadīja atpūtā pilsētā augsti cienīto ģimnāzijas direktoru Ādamu Reimani, kura vietā nāca Olava komercskolas inspektors Kārlis Bērziņš. Ā.Reimanis bija vēl vecās, ''cara laiku'' paaudzes pedagogs un pēc aiziešanas pensijā paredzēja turpināt savu mūža darbu - Baumaņu Kārļa biogrāfijas sastādīšanu.

un zemnieku dienas

Gluži kā mūsdienās, 1934.gada vēlais rudens bija mitrs un silts un ziemas iestāšanās aizkavējās. Lai arī visu dienu lija lietus, 2.decembrī svinīgi un ar sajūsmu notika zemnieku un aizsargu svētki. Pa pilsētu soļoja parāde, Saviesīgās biedrības namā pilsētas galva Kessels izsniedza septembra lauksaimniecības izstādes apbalvojumus, vienlaikus izrādot tautai tikko saņemto Trīszvaigžņu ordeni. Svinības noslēdzās ar ''Nevis slinkojot un pūstot'' un Zemnieku teātra viesizrādi ''Pavasara mīla''. 1934.gads beidzās, ietverot sevī tik daudzus notikumus, ka to apdomāšanai izrādījās vajadzīgi pāris nākamie. Pastāvošo iekārtu Limbažos tagad pārstāvēja nevis policija, bet aizsargi un vietējie uzņēmēji sāka viens pēc otra ziedot aizsargu organizācijas lietai līdz pat simts latiem. Liela Limbažu veiksme bija J.Zeidmaņa atrašanās aizsargu komandiera amatā un viņa saprātīgā pieeja jaunajām pilnvarām, kas paglāba pilsētu no jauniem slēpta naida un nesaskaņu iemesliem. Limbaži gatavojās kā parasti svinēt Ziemassvētkus un cerēja uz neparastu tūristu pieplūdumu, decembra sākumā ierīkojot tiem mītni pamatskolā.

Limbažu aizsargi.

Tā noslēdzās 1934.gads, kad Limbažu budžets atkal bija sabalansēts, ar vairāku simtu latu maksājumu J.Martinsonam par pilsētas strāvas vados nosisto zirgu kā galvenajiem neparedzētajiem izdevumiem.